

Sygn. akt III CZ 82/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B.Z.

przeciwko Powiatowi J.

o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste i przeniesienie własności budynku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 listopada 2006 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez B.Z., powódkę w sprawie przeciwko Powiatowi J. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste i przeniesienie własności budynków. Jako przyczynę odrzucenia skargi Sąd wskazał zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu na to postanowienie powódka podnosi, że w sprawie chodzi o roszczenia niemajątkowe (zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli), a więc nie znajduje zastosowania ograniczenie dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c. w sprawach o prawa majątkowe dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona została od osiągnięcia określonego progu wartości przedmiotu zaskarżenia. Wbrew stanowisku skarżącej żądanie zobowiązania pozwanego do złożenia oświadczenia woli o ustanowieniu użytkowania wieczystego gruntu jest żądaniem odnoszącym się do prawa majątkowego, bo taki charakter ma użytkowanie wieczyste. Tym samym sprawa wszczęta złożeniem pozwu z tak sformułowanym żądaniem jest sprawą o prawa majątkowe; dopuszczalność skorzystania ze skargi kasacyjnej jest zatem zależna od osiągnięcia przez wartość przedmiotu zaskarżenia 50.000 zł, a w sprawach gospodarczych - 75.000 zł. Wobec niewskazania przez powódkę, mimo wezwania, wartości przedmiotu zaskarżenia Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił wniesioną skargę.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu (art. 394¹ § 1 i 3 w związku z art. 397 k.p.c.).